

incís

mar arza

...invertint, convertint, conversant, versant...

Mar Arza i l'economia de la diferència

Joana Masó

Com si Mar Arza dissentís de les traces de la vida que ens lliura la burocràcia quotidiana –factures de la llum, moviments en una llibreta d'estalvis, fulls de calendaris–, les seves peces figuren una altra *versió* dels fets.

El 2011, participant d'una exposició col·lectiva sobre la llum, exposa una factura de subministrament elèctric de la qual és titular i on tan sols ha deixat intactes aquelles paraules que, més enllà del calcul, poden deixar sentir una llengua –llegible, apropiable, viscuda. *Lectura estimada, lectura real, hoja anexa, llano, consumo medido, resolución, lecturas y consumos*, són algunes de les fórmules habituals de la facturació econòmica que l'artista ens fa sentir en la seva polisèmia, ara allunyades del lèxic instrumental de l'intercanvi. I això, gràcies a la convivència amb la paraula poètica que ella retalla de llibres de vell i reinscriu sobre la pàgina: *alma encendida, para un libro no escrito, respondía de cosas imposibles, versos accidentales...*

Llavors, la peça aconsegueix insinuar el *vers* tant en la *lectura estimada* com en la *lectura real*. I, en els *consums* i les *resolucions*, hi esbossa inicis de *versos accidentals*, encara *no escrits*. Com si, sota la mirada de l'artista, la paperassa de l'economia domèstica esdevingués un reverber de diferències que ella aconseguís fer diferir de si mateixa. Com si, inèditament, la llengua econòmica acabés *revertint* en benefici de la paraula poètica, que ara es *converteix* en una llengua llegida i llegible, en lloc d'una llengua que informa, notifica, fa i passa comptes.

Alhora, en la sèrie titulada [*Avenç*], entre 2010 i 2011, Mar Arza treballa diàriament en la *inversió* de paraules en set llibretes d'estalvis. Tria aquest suport –gairebé caigut en desús per causa de la desmaterialització econòmica– amb la intenció d'*invertir*-hi paraules. D'una banda, *inverteix*, és a dir, ingressa petites quantitats de diners per poder escriure, en l'espai destinat al “concepte” de l'operació bancària, un seguit de paraules meditates –*abonament llaurat, abonament al marge, abonament llenguatge, abonament d'esclatxa, abonament on assajar, incipient, inesperat, buit, escrit, vessat, clos, novell, argueig, càrrec als dubtes...* D'altra banda, però, també *inverteix*, altrament dit, capgira, regira, *converteix* l'espai tocat per les seves paraules. El resemantitza i el desplaça.

És aquí on l'abonament quotidià i els càrrecs esdevenen una pràctica triada, com pràctiques dins d'una comunitat a la vegada heretada i d'elecció. Mar Arza diu que fa un esforç diari per *estalviar capital poètic*. Les seves llibretes d'estalvis, que ella salva de la desmaterialització, es tornen una mena de petits llibres o diaris d'anotacions on es mesuren les traces de l'artista sobre el quotidià. Juguja amb i contra

...inverting, converting, conversing, versing...

Mar Arza and the economy of difference

Joana Masó

As if Mar Arza dissented from the traces of life that quotidian bureaucracy provides us with –electricity bills, movements in a savings book, calendar pages–, her pieces represent another *version* of the facts.

In 2011, participating in a collective exhibition about light, she exposes an electricity bill –of which she is the holder– leaving intact only those words that, beyond calculation, allow language to be felt –legible, appropriable, lived. *Lectura estimada, lectura real, hoja anexa, llano, consumo medido, resolución, lecturas y consumos* are some of the standard formulas of economic billing that the artist makes us perceive in their polysemy –now far from the instrumental vocabulary of exchange– thanks to the coexistence with the poetic word that she cuts out from old books and re-inscribes on the page: *alma encendida, para un libro no escrito, respondía de cosas imposibles, versos accidentales...*

Then, the piece is able to insinuate the *verse*, both in the *estimated reading* and in the *actual reading*. Likewise, in *consumptions* and *resolutions*, it outlines the beginnings of *accidental verses* still *unwritten*. As if, under the artist's gaze, the domestic economy's paperwork became a reverberation of differences she managed to differ from itself. As if, unprecedentedly, the economic language ended up *reverting* to the benefit of the poetic word –which now *converts* itself into a read and legible language, instead of a language that informs, notifies, does the numbers and settles accounts.

At the same time, in the series entitled [*Avenç*], between 2010 and 2011, Mar Arza works daily in the *investment* of words in seven savings books. She chooses this format –almost outdated due to the economic dematerialization– with the intention of *inverting/investing* words. On the one hand, she *invests*, that is to say, she deposits small amounts of money in order to be able to write –in the space designated for the ‘concept’ of the bank operation– a series of thoughtful words –*abonament llaurat, abonament al marge, abonament llenguatge, abonament d'escletxa, abonament on assajar, incipient, inesperat, buit, escrit, vessat, clos, novell, argueig, càrrec als dubtes...* On the other hand, she *inverts* or, in other words, overturns, turns upside down, *converts* the space touched by her words, re-signifying and displacing it.

At this point is where everyday payments and charges become a chosen practice; like those within a community inherited and, at the same time, chosen. Mar Arza states that she makes a daily effort to *safe poetic capital*. Her savings books, which she saves from dematerialization, become a sort of little books or

al seu domini el pur deler
estimulat per aquella troballa,
la semblança, esdevinguda ja
al fons del paisatge,
l'estudi de les belles lletres des dels dies
despullades de fulla
en lletres molt estranyes,

i sols la intuïció
pretext per escriure
de la mateixa feblesa;

[Avenç]
I-VII
2010-2011
Llibreta d'estalvis, sèrie de la pàgina 1 a la 7.
Bankbooks, series from page 1 to 7.
50 x 38 x 8 cm cada una/*each*.

Caixa Penedès

ESTALVI A LA VISTA

DATA

CONCEPTE

IMPORT

SALDO

CONTROL

1	01ABR11	ABONAMENT AL DETALL	8,00+	743,50	0694
2	05ABR11	ABONAMENT INCISIU	7,00+	750,50	0694
3	07ABR11	ABONAMENT PRECÍS	6,50+	757,00	0694
4	07ABR11	ABONAMENT MOSAIC	6,00+	763,00	0694
5	08ABR11	ABONAMENT DE PELL	6,00+	769,00	0694
6	08ABR11	ABONAMENT A LÍNIES	7,50+	776,50	0694
7	11ABR11	ABONAMENT AMB SO	5,00+	781,50	0694
8	11ABR11	ABONAMENT MELODIA	7,00+	788,50	0694
9	15ABR11	ABONAMENT D'ESCORÇA	8,50+	797,00	0694
10	15ABR11	ABONAMENT EMBOLCALL	9,00+	806,00	0694
11	18ABR11	ABONAMENT DE NOTES	7,00+	813,00	0694
12	19ABR11	ABONAMENT AL CORRENT	9,00+	822,00	0694

13	20ABR11	ABONAMENT PENSÍVOL	8,50+	830,50	0678
14	21ABR11	CARREC ALS CIMS	49,00-	781,50	0678
15	21ABR11	CARREC D'OBAGA	45,50-	736,00	0678
16	21ABR11	CARREC TRISTESA	56,00-	680,00	0678
17	26ABR11	ABONAMENT BÀLSAM	6,50+	686,50	0694
18	26ABR11	ABONAMENT DE VENA	6,00+	692,50	0694
19	27ABR11	ABONAMENT PÀL·LID	7,00+	699,50	0694
20	27ABR11	ABONAMENT AL TACTE	7,00+	706,50	0694
21	28ABR11	ABONAMENT CICATRIU	8,00+	714,50	0678
22	28ABR11	ABONAMENT SUBTIL	6,00+	720,50	0678
23	29ABR11	ABONAMENT COM DIES	7,00+	727,50	0694
24	02MAI11	ABONAMENT DE BUIRIM	9,00+	736,50	0694

COMPROVI SI L'ANOTACIÓ CORRESPON A LA QUANTITAT LLIURADA O REBUDA.
SI HA CANVIAT DE DOMICILI LI DEMANEM QUE ENS HO COMUNIQUI AL MÉS AVIAT POSSIBLE.

[Avenç]
VI
2010-2011
Reproducció facsímil.
Facsimile reproduction.

[Trazas]

2010

O Llibre de sorra: mecanismes de rellotge, piles, seda, taula de fusta.

Or Book of Sand: clock mechanisms, batteries, silk, wood table.

280 x 112 x 85 cm.

Quan les imatges es resisteixen a ser consumides

Cristian Añó

La crítica d'art com una estratègia per desvetllar els codis interns d'un treball artístic, del seu procés de treball i del que pensa l'artista no em resulta d'interès. No és perquè no trobi valor ni legitimitat en aquesta aproximació a una obra d'art, més aviat és una qüestió de posicionament personal i professional en la manera de vincular-me a l'experiència artística. Em crida més l'atenció la seva condició d'element integrat en un ecosistema, un sistema de producció de valor artístic complex, on participen les institucions públiques i privades que configuren i legitimen l'*artisticitat*, entesa com identitat diferenciada de totes les altres produccions culturals amb les quals competeix i, alhora, es contamina. En un procés que no es detura, aquestes produccions artístiques i culturals configuren un univers simbòlic fluctuant que cristal·litza en imaginaris comuns i diversos, reproduïts i produïts per la col·lectivitat, és a dir, per nosaltres, espectadors, públics, consumidors i societat.

Les formes de circulació dels treballs artístics són variades i, alhora, són part del procés de construcció del seu valor artístic. Tenim les exposicions, els catàlegs, els diferents textos del catàleg, pàgines web, dossiers de premsa, notícies, *tweets*... La informació que s'escampa per xarxes de relació informal i, alhora, professional.

L'experiència estètica que l'objecte artístic ofereix al seu públic es situa, pretesament o no, en diàleg amb aquest context. Ho fa tant en relació amb la dimensió concreta del sistema de les arts, tot desplegant variacions del codi per garantir la seva legitimitat artística, com intentant que aquesta legitimitat artística sigui reconeguda o reconstruïda pel propi públic. Això el públic ho farà situant aquesta experiència enmig d'un flux veloç d'imatges quotidianes provinents de fonts molt diverses, la majoria competint per impactar no només en la retina de l'espectador, sinó apel·lant a la seva mobilització immediata, cercant incidir així en el teixit emocional.

Quan les imatges ens arriben, constantment, molt seguides i a tanta velocitat, no podem interrogar-nos sobre elles. Qui les ha fet, com les han fet, per què les han fet i per què me les ensenyen? Com m'afecten? Què em sembla que volen dir? Què en penso d'elles? Quan ens adaptem a la hipervelocitat del consum i la traducció d'imatges en emocions i deixem de fer-nos aquestes preguntes, el món i la seva dimensió simbòlica perd complexitat. Es fa petit, pla i també planer.

Situat en aquest marc descriptiu, el treball de Mar Arza presenta uns evidents trets de resistència, una actitud de contrafort contra l'enderrocament de la complexitat que provoca aquesta hipervisualitat. Contra les derives que van de les *imatges-símbol* a les *imatges-instagram* o, dit d'una altra manera, del recorregut que converteix un relat en un *tweet*.

El treball de l'artista es construeix a partir de diversos elements la funció dels quals és provocar en l'espectador la sensació que pot capturar la significació d'allò que l'obra li ofereix. L'obra presenta elements codificats propers a l'espectador i d'us comú al seu imaginari d'allò artístic, com poden ser les pàgines dels llibres en tant que objectes quasi escultòrics, la dimensió poètica, un procés de manufactura manual que es pot reconèixer, on les peces es presenten emmarcades, etc.

El treball sobre les pàgines dels llibres és un exercici d'elisió quasi banal que trastoca el significat fins portar-lo a la paradoxa amb el senzill gest de substituir les lletres per *entrelínies*, com si el significat tipogràfic fes un pas enrere. La imatge resultant sembla com vista a través d'una lent que no aconsegueix fixar el focus, obligant o donant espai per tal que el públic recuperi aquelles preguntes que semblaven quedar al marge de les imatges: Com ho ha fet? Per què les ha fet així? Per què me les ensenya? Com m'afecten? Què em sembla que volen dir? Què en penso d'elles?

Aleshores, quan les imatges es resisteixen a ser consumides, deixem de ser consumidors d'imatges.

Cristian Añó és membre de la plataforma Sinapsis, un projecte de recerca i producció de polítiques i projectes artístics col·laboratius en context. Des d'aquesta plataforma participa actualment en la gestió del CA Tarragona (2011), centre d'art contemporani especialitzat en Mediació i es coordinador del LABmediació, un projecte de recerca aplicada que ha editat entre d'altres la publicació Obert per Reflexió (2012). Sinapsis ha coordinat diferents processos de reflexió i disseny de polítiques culturals com ara el Baumannlab Laboratori de creació jove a la ciutat de Terrassa (2011) o bé l'Acompanyament a la Regidoria de Cultura educació i Patrimoni de l'Ajuntament de Castellbisbal. Part dels projectes que han desenvolupat són processos de treball en context en el marc d'una plataforma autònoma Trans_Art_Laboratori (2005-2011) que ha desenvolupat tres processos de recerca aplicada *Trans_Art_Laboratori. Context educatiu*. (2009 – 2011) . *Trans_Art_08. Laboratori de pratiques artistiques. Context sanitari*, Hospital de Sant Pau. Barcelona (2008–2009); *Trans_Art_06. Laboratori de pratiques artistiques. Context de realització: Illa Fort Pienc*. (2005 – 2007). www.sinapsisprojectes.com www.trans-artlaboratori.org

When images resist to be consumed

Cristian Añó

Art critique as a strategy designed to uncover the internal codes of an artistic work, its working process and the artist's thoughts is not among my interests. This is not because I consider this approach to Art invaluable and illegitimate, but due to a matter of personal and professional positioning regarding the way of linking myself with the artistic experience. Instead, what really catches my attention is its condition as an element integrated within an ecosystem, a complex production system of artistic value where both private and public institutions take part in the configuration and legitimization of *artisticity*, understood as an identity differentiated from the other cultural productions it competes with and, at the same time, is contaminated by. It is a non-stopping process; these artistic and cultural productions configure a fluctuating symbolic universe which crystallizes in common and diverse imaginaries produced and reproduced by the collectivity, that is to say, by us, spectators, audiences, consumers and society.

The ways in which works of art circulate are manifold and, simultaneously, a part of the construction process of their artistic value. There are exhibitions, catalogues, catalogues' texts, webpages, press kits, news, tweets... The information which spreads around networks of both informal and professional relationships.

The aesthetic experience offered by the *objet d'art* to its audience puts itself – willingly or not– into dialogue with this context. This is done in connection with the specific dimension of the art system, unfolding code variations so as to guarantee its artistic legitimacy, along with an attempt to ensure, in a way, that this artistic legitimacy is acknowledged or recreated by the audience. The audience will do this by situating this experience in the middle of a quick flux of daily images coming from several sources, most of them competing not only to impact on the spectator's retina, but also asking for his/her immediate mobilization, thus trying to influence the emotional fabric.

When images come to us constantly, one after the other, and at such a speed, we cannot interrogate ourselves about them. Who created them? How and why did they do so? Why are they being shown to me? How do they affect me? What do I think they mean? What do I think about them? When we adapt ourselves to consumption's hypervelocity and to the conversion of images into emotions –and so we stop asking ourselves these questions– the world and its symbolic dimension loses complexity. It becomes small, flat and plain.

Placed in this descriptive frame, Mar Arza's work presents some evident features of resistance, an attitude of containment against the demolition of complexity caused by this hyper-visibility; against the drift which goes from the

image-symbol to the *image-instagram* or, in other words, against the process which transforms the story into a *tweet*.

The artist's work is built upon several elements whose function is to elicit in the spectator the feeling that he or she can grasp the meaning underlying such work. The work of art presents codified elements which are close to the spectator and of common use within his or her imaginary concerning the nature of the artistic – being the case of book pages as almost sculptural objects–, the poetic dimension, a recognizable manufacture process, where the pieces are presented within a frame, etc.

The work performed on book pages is a nearly banal elision exercise which disrupts meaning up to the paradox through the single gesture of substituting letters by *entrelínies* [*in-between lines*], as if the typographical meaning drew one step back. The resulting image appears if seen through a lens which cannot focus, forcing –or leaving room for– the spectator to recover those questions which had been left aside from the images: How did she create them? Why are they being shown to me? How do they affect me? What do I think they mean? What do I think about them?

Then, when images resist to be consumed, we stop being consumers of images.

Cristian Añó is a member of the Sinapsis platform, a project of research and production of politics and collaborative art projects in context. From this platform, he currently participates in the management of CA Tarragona (2011), a contemporary art centre specialised in Mediation, and works as coordinator of LABmediació, an applied research project which has published, among others, Obert per Reflexió (2012). Sinapsis has coordinated different reflection processes and cultural policies design, such as Baumannlab Laboratori de creació jove a la ciutat de Terrassa (2011) [Baumannlab Laboratory of Youth Creation in the City of Terrassa], or the Acompanyament a la Regidoria de Cultura educació i Patrimoni de l'Ajuntament de Castellbisbal [Support to the Department of Education Culture and Heritage of the City of Castellbisbal]. Some of the developed projects are work processes in context within the framework of an independent platform Trans_Art_Laboratori (2005-2011), which has developed three processes of applied research *Trans_Art_Laboratori. Context educatiu* (2009–2011). *Trans_Art_08. Laboratori de pratiques artistiques. Context sanitari*, Hospital de Sant Pau. Barcelona (2008 – 2009); *Trans_Art_06. Laboratori de pratiques artistiques. Context de realització: Illa Fort Pienc*. (2005 – 2007). www.sinapsisprojectes.com www.trans-artlaboratori.org

en el umbral,
de las páginas al volverlas.
se hizo el silencio.
casi en alta voz,

Notación...

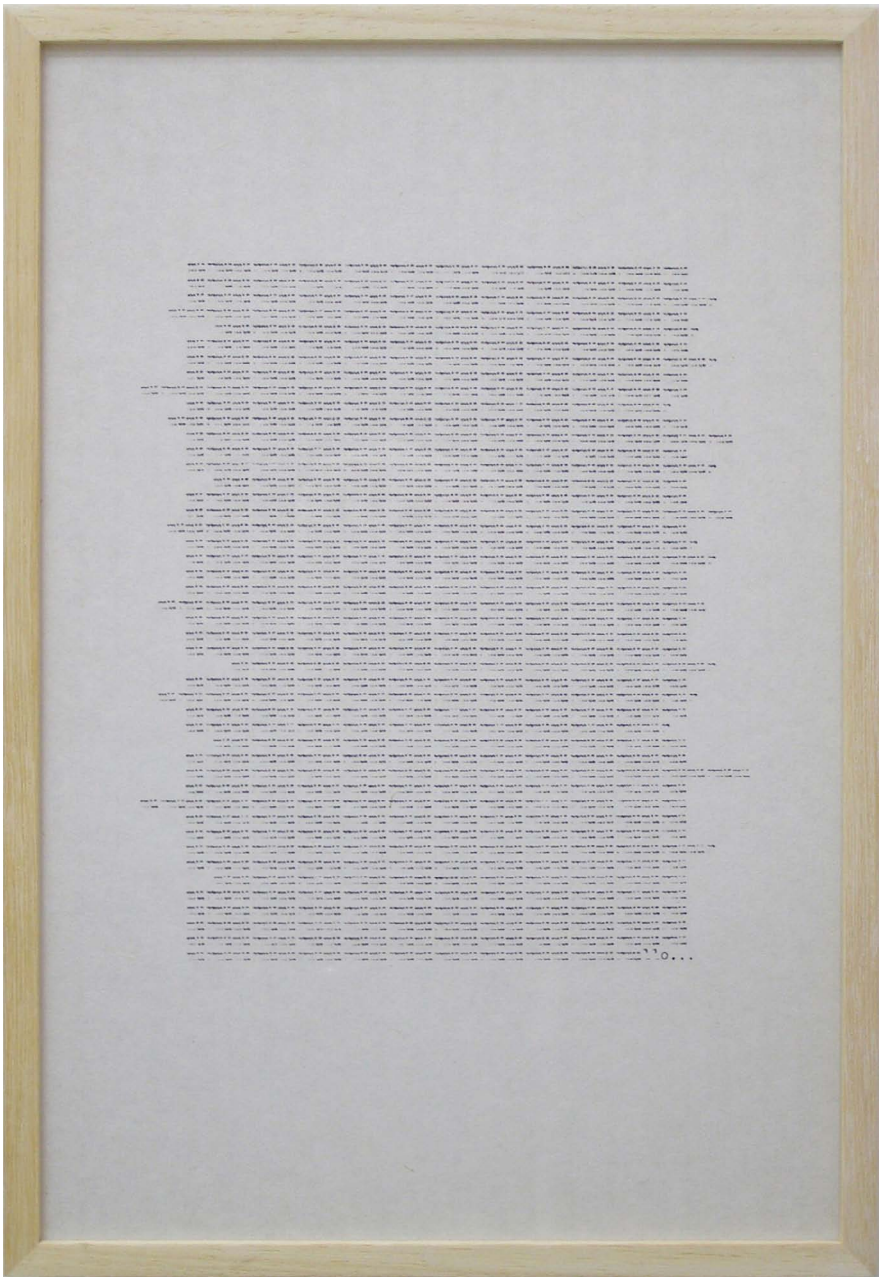
VII

2009

Màquina d'escriure entrelinies sobre paper japonès. Sèrie 7 peces.

Interline writing machine on japanese paper. 7 pieces serie.

36 x 25 x 4 cm cada una/ *each*.

De azar revolotean...

2008

Caligrafia sobre paper japonès, agulles de cap.

Instal·lació mesures variables.

Calygraphy on japanese paper, pins. Variable dimensions installation.

Colección Norte

